

Bucuresti, 13 aprilie 2016

Catre: Anca Dragu
Ministrul Finantelor Publice

Dragos Doros
Preşedinte
Agenția Nationala de Administrare Fiscala

Ref: Declaratia 394

Stimata doamna ministru,

Stimate domnule preşedinte,

Ca urmare a dialogului recent initiat in privinta noului model al declaratiei 394, in numele Grupului de lucru pentru fiscalitate din cadrul Coalitiei pentru Dezvoltarea Romaniei ("CDR"), va prezentam in cuprinsul acestei scrisori opinia mediului de afaceri cu privire la complexitatea noului model al declaratiei 394, astfel cum a fost acesta modificat recent prin Ordinul presedintelui ANAF nr. 1105/29.03.2016, care modifica Ordinul presedintelui ANAF nr. 3769/2015.

CDR intelege necesitatea furnizarii de catre societati catre autoritatilor fiscale a cat mai multor informatii in vederea asigurarii ANAF a unei baze de date relevante pentru efectuarea de verificari si corelatii interne de natura analizelor de risc.

Cu toate acestea, in aceeasi masura, din motive de eficientizare si reducere a birocratiei, consideram ca ANAF ar trebui sa se asigure ca simplifica informatiile pe care le solicita companiilor, fara a pune pe seama acestora o povara administrativa excesiva si se concentreaza pe solicitarea acelor informatii cu adevarat relevante in combaterea evaziunii fiscale.

In acest context, cu titlu general, apreciem faptul ca noua versiune a declaratiei 394 este in continuare una birocratica, a carei completare este una costisitoare si greoaie, majorand semnificativ povara administrativa asupra companiilor, fie ele mici sau mijlocii sau mari. Mai mult, consideram ca o serie din informatiile ce vor fi colectate prin intermediul acestei versiuni a declaratiei 394 (maniera de agregare a acestora si nivelul ridicat de generalitate) nu vor permite in mod real autoritatilor fiscale sa creeze proceduri de audit eficiente care sa permita cresterea gradului de conformare voluntara si de crestere a gradului de colectare a TVA.

Semnalam in cele de mai jos principalele aspecte identificate in legatura cu noua forma a declaratiei 394 propusa prin Ordinul presedintelui ANAF nr. 1105/29.03.2016.

1. Necesitatea unei baze de date unitare privind validarea codurilor de TVA

In vederea implementarii de catre operatorii economici a unor solutii informatice eficiente care sa permita gestionarea si raportarea datelor cu un grad ridicat de acuratete este necesar ca autoritatile fiscale sa puna la dispozitia contribuabililor o solutie tehnica care sa permita validarea codurilor de TVA ale operatorilor economici in timp real. Aceasta solutie ar trebui sa asigure atat interogarea

automata a unui numar mare de date intr-o singura interogare, cat si asumarea juridica a corectitudinii informatiilor din baza de date de catre autoritati, in timp real.

In acest sens sugeram implementarea de catre autoritatile fiscale a unui serviciu web public care sa raspunda la interogarea pe baza de CUI/CIF cu informatia despre calitatea companiei de platitor TVA la momentul interogarii. Serviciul expus ar trebui sa foloseasca o tehnologie standard SOAP sau WS REST si sa poata asigura o functionare de 99,99% in timpul orelor de lucru extinse (8:00 - 20:00) si un timp de raspuns <5 sec pentru cel putin 95% interogari.

Avand in vedere rolul activ al organului fiscal prevazut in Codul de procedura fiscala si buna credinta care trebuie sa guverneze relatiile cu contribuabilii, consideram ca nu este echitabil a solicita operatorilor economici raportarea unui volum imens de date cu grad de acuratete ridicat, in situatia in care autoritatile inele nu pun la dispozitia acestora clarificarile necesare si instrumentele de verificare a acuratetii datelor (i.e. prin validarea automata a codurilor de TVA) si asumarea juridica de catre autoritatile fiscale a posibilelor erori din aceste baze de date de TVA.

2. Obligativitatea de a declara plajele de facturi utilizate in perioada de raportare

Semnalam faptul ca legislatia privind utilizarea facturilor a permis si permite operatorilor economici utilizarea atat a formularelor pretiparite si preinseriate, cat si gestiunea electronica interna a plajelor de serii/numere de facturi in functie de specificul fiecarei activitati. Conform Ordinului 2634/2015 cu privire la documentele financiar-contabile, societatile au libertatea de a-si stabili anual plajele de facturi emise, in conformitate cu nevoile si cu structura organizatorica, gestiuni, puncte de lucru, sucursale etc.

In aceasta situatie, companiile pot sa utilizeze diferite segmente de plaje de facturi in functie de platformele informatice de gestiune a facturarilor, precum si facturi pretiparite si preinseriate. Aceste situatii normale in conditiile legii implica faptul ca o societate nu utilizeaza o singura plaja de facturi, ci plaje multiple, asa cum rezulta din alocarea si gestiunea interna a acestora in functie de specificul activitatilor si modalitatilor de generare si emitere a facturilor.

Explicatiile din instructiunile la noul formular 394, conform carora plaja de facturi care trebuie raportata se refera doar la cele efectuate **pe teritoriul national**, nu numai ca excede textului din Ordinul 2634/2015, dar, chiar si daca acesta ar preciza ca trebuie excluse cele aferente livrarilor in afara tarii, acest lucru ar putea fi considerat o incalcare a legislatiei actuale, avand in vedere ca Ordinul 2634/2015 precizeaza foarte clar cu privire la documentele financiar-contabile (inclusiv facturi) ca entitațile vor asigura un regim intern de numerotare a documentelor financiar-contabile, iar *"In alocarea numerelor se va ține cont de structura organizatorica, respectiv gestiuni, puncte de lucru, sucursale etc."* Mai mult, Ordinul 2634/2016 stabileste clar la punctul 26 din Anexa nr.1 ca *"Toate operațiunile privind factura (intocmire, utilizare, arhivare, corectare, reconstituire) se efectueaza conform prevederilor Codului fiscal și ale Normelor metodologice de aplicare a acestuia"*, iar Codul fiscal la art.319 aliniat (20) prevede ca factura trebuie sa contina obligatoriu *"numarul de ordine, in baza uneia sau a mai multor serii, care identifica factura in mod unic"*, nicidecum in functie de teritorialitatea tranzactiei.

Semnalam totodata si dificultatile operatorilor si posibilele confuzii legate de cerinta de a declara plajele de numere de facturi anulate si stornate. Apreciem ca in noua versiune a Declaratiei 394 s-a incercat o clarificare a acestor notiuni, insa consideram ca in continuare, aceasta solicitare a defalcarii va genera confuzii si nu va asigura o acuratete a informatiilor colectate, mai ales datorita faptului ca precizarile din Ordinul ANAF nr. 1105/2016 nu sunt corelate cu prevederile din Codul

fiscal cu privire la corectarea facturilor (art.330). Din punctul de vedere al manierei de reflectare a operatiunilor de corectie a unei operatiuni intr-un sistem informatic, operatiunile de stornare si/sau anulare sunt adeseori tratate la fel, adica cu semnul minus, , iar cele mai multe sisteme informatice a functioneaza in asa maniera incat atat factura stornata, cat si factura storno se inregistreaza in contabilitatea emitentului, indiferent daca factura a fost sau nu trimisa beneficiarului.

Astfel, definitia din Ordinul 1105/2016, respectiv „*factura anulata reprezinta factura **emisa de persoana impozabila, netransmisa beneficiarului, operatiunile inscrise in aceasta nefiind inregistrate in contabilitatea persoanei impozabile** (nota: adica a emitentului)*” impune operatorilor economici emitenti care utilizeaza sisteme informatice de tipul ERP sa trateze facturile netransmise catre clienti ca si facturi stornate, facturi care nu o sa apara in Declaratia 394 ale clientilor la rubrica achizitii – fapt care o sa creeze probleme la controalele incrucisate.

Totodata definirea prin Ordinul 1105/2016 a facturii stornate ca fiind „(...) *factura emisa de persoana impozabila, a carei valoare totala este negativa*” aduce alte confuzii vis-a-vis de prevederile art.330 ali.(1) litera b) unde se prevede ca o factura de corectie (de exemplu storno) poate sa aiba chiar si valoare pozitiva, „*cu o mentiune din care sa rezulte ca valorile respective sunt negative*”. Pe langa aceste aspecte, trebuie avut in vedere si faptul ca nu orice factura cu valoare negativa reprezinta o stornare, cum ar fi cazul reducerilor comerciale ulterioare facturate pe baza contractelor comerciale. Pe baza analizelor si informatiilor colectate pana la acest moment, estimarile nostare sunt ca majoritatea raportarilor operatorilor care opereaza cu sisteme informatice complexe vor fi pe campurile de “stornate” si nu de “anulate”.

Mai mult, pentru persoanele intregistrate direct in scopuri de TVA in Romania, care nu sunt si stabilite in Romania, legislatia nu prevede o alocare individuala a unei plaje de facturi. Astfel, o entitate stabilita in alt stat membru UE, dar inregistrata in mai multe state membre, printre care si Romania, nu are alocata, de cele mai multe ori, o plaja de facturi pentru codul de TVA din Romania. Cerinta de raportare mai sus mentionata devine intr-o astfel de situatie, imposibila.

Ca atare, solicitam eliminarea obligatiei de raportare a plajelor de facturi in maniera existenta in actuala forma a Declaratiei 394, deoarece se incalca atat legislatia existenta de 10 ani, normele de tehnica legislativa (legea 24/2000), si, in pofida eforturilor si costurilor semnificative suportate de operatorii economici in a efectua o astfel de raportare, nu ofera garantia ca se va asigura colectarea unor informatii cu un nivel de acuratete ridicata.

Daca totusi se considera de catre autoritatile fiscale extrem de relevata si utila monitorizarea plajelor de numere ale facturilor, atunci consideram oportuna amanarea implementarii acestei raportari pana la inceputul anului 2017, dupa corelarea acestei cerinte cu prevederile legale specifice referitoare la metodologia de alocare a plajelor si numerelor de facturi precum si cu cele din Codul fiscal. Mentionam ca in prezent cu privire la alocarea numerelor de facturi sunt aplicabile prevederile punctului 24 din Anexa nr.1 din Ordinul 2634/2015 privind documentele financiar-contabile.

O alta posibila abordare, care sa vina in sprijinul nevoilor ANAF, ar putea fi declararea anuala a plajelor de numere de facturi (cu ocazia depunerii primei declaratii 394) si nu a celor aferente perioadei de raportare. In felul asta, contribuabilii ar putea declara informatia existenta intern, la nivelul companiei, pe baza deciziei anuale de stabilire a plajelor de numere.

3. Obligativitatea declarării tuturor încasărilor efectuate pe baza bonurilor fiscale

Semnalam obligativitatea declarării tuturor încasărilor efectuate pe baza bonurilor fiscale – fapt ce va obliga companiile să dezvolte soluții informatice suplimentare pentru a asigura o evidență distinctă în scopul raportării în noul formular 394.

Considerăm acest demers necorelat cu prevederile legislației privind casele de marcat electronice fiscale, al cărui obiectiv declarat este tocmai diminuarea evaziunii fiscale prin asigurarea transparenței și posibilitatea verificării în timp real a tranzacțiilor efectuate de către agenții economici prin intermediul caselor de marcat.

Această legislație impune operatorilor economici o serie de modificări, atât de infrastructură (noi case de marcat), cât și de reconfigurare a sistemelor informatice care preiau informațiile din noile case de marcat în scopul integrării acestora în sistemele financiar contabile. Aceste modificări preconizate să se efectueze conform legislației actuale (OUG 28/1999 cu modificările ulterioare) în cursul anului 2016 sau la începutul anului 2017 vor implica oricum alocarea de resurse financiare și umane semnificative pentru operatorii economici.

OUG 28/1999 art 5 alin (14) menționează că actualele aparate de marcat vor putea fi avizate doar până la 1 ianuarie 2017, adică, se solicită contribuabililor prin intermediul noii reglementări cu privire la Declarația 394 să facă un efort de adaptare a sistemului informatic pentru o perioadă de câteva luni, deoarece după 1 ianuarie 2017 actualele aparate de marcat electronice fiscale vor fi aparent inutilizabile. În același timp în care se solicită contribuabililor adaptarea rapidă a sistemelor lor informatice (cu costuri semnificative), autoritățile fiscale au decalat în mod repetat termenul pentru aprobarea unei proceduri de interconectare a memoriilor aparatelor fiscale cu serverele sale (din 2015, data modificării OUG 28/1999 până în 2018, cf art 4 alin 5 din OUG 28/1999).

Considerăm excesiv să se solicite duplicarea eforturilor contribuabililor prin impunerea unor cerințe suplimentare de raportare a acestor tranzacții în noul format al Declarației 394, în condițiile în care scopul urmărit de autoritățile fiscale va fi atins prin implementarea prevederilor OUG 28/1999 astfel cum au fost modificate pentru implementarea noilor case de marcat electronice.

Semnalam de asemenea solicitarea de raportare a încasărilor în perioada de raportare efectuate din activități exceptate de la obligația utilizării AMEF (punctul G din formular): una dintre excepții este pentru încasările facturilor utilități, prevăzută expres la art 2 lit k) din OUG 28/1999. Pentru încasarea facturilor de utilități, clientul primește chitanță (dacă plătește numerar) sau OP, bon POS (dacă plătește prin bancă/automat bancar). Formularea de la pct G din noul formular 394 solicită raportarea încasărilor prin toate aceste canale de încasare. Semnalam că astfel de încasări pot fi atât pentru operațiuni proprii, cât și pentru operațiuni ale altor operatori în baza unor contracte specifice de colectare facturi, generând suplimentar și dublarea informațiilor raportate către ANAF.

Facturile de utilități, care se încasează prin aceste canale au fost deja raportate, la data emiterii lor, în declarații 394 anterioare. În plus, evidențierea încasărilor prin chitanțe sau OP nu are nicio relevanță din punct de vedere al TVA.

Considerăm că această raportare conduce la un efort excesiv de corelare a încasărilor prin diverse canale (care nu au identificat regimul TVA aferent operațiunii care se încasează), fără a avea garanția că aceste informații agregate vor reprezenta un instrument util și eficient în combaterea evaziunii fiscale.

Semnalam deasemenea faptul ca vor exista posibile dublari de informatii si in ce priveste incasarile prin bonuri fiscale emise de casele de marcat pentru tranzactii pentru care se solicita ulterior si emitere de facturi. Actualul model al declaratiei 394 nu face referire la aceste situatii si acest aspect ar trebui clarificat.

Mai mult, la punctul 7 al Declaratiei 394 se solicita declararea tranzactiilor (baza TVA, cota TVA) pe anumite coduri CAEN. In afara de raportarea codului principal al activitatii societatii, nici o legislatie fiscala sau contabila nu a solicitat structurarea informatiilor contabile, financiare, fiscale pe coduri CAEN secundare. Aceasta cerinta necesita regandirea multor parametri ai tranzactiilor inregistrate cu ajutorul sistemelor informatice pentru extragerea raportarilor de o asemenea maniera.

Pentru utilizatorii de case de marcat pentru un punct de vanzare cu activitati mixte care livreaza bunuri si presteaza servicii din lista respectiva (spalatorie auto, restaurant, bar, etc.), aceasta cerinta poate insemna, in extremis, separarea acestor activitati pana la nivel de case de marcat distincte in masura in care informatic nu poate fi obtinuta o segmentare a acestor tranzactii.

Solicitam anulara cerintelor de raportare a acestor incasari deoarece necesitatile de transparenta pe acest segment se vor satisface prin noua legislatie specifica aferenta caselor de marcat electronice.

4. Solicitarea raportarii tranzactiilor cu persoane fizice- colectarea CNP-urilor/adreselor

Aceasta solicitare ridica aspecte legate atat de lipsa datelor la nivelul operatorilor economici din motive neimputabile acestora, cat si aspecte privind protectia datelor cu caracter personal.

Apreciem faptul ca in noua versiune a declaratiei 394 s-au facut eforturi de limitare a raportarii in functie de un plafon si de introducerea a optiunii de declarare a CNP-lui sau a adresei clientilor.

Consideram insa ca, in continuare, exista cateva aspecte legate de acesta raportare care necesita clarificari.

Astfel, consideram absolut necesara clarificarea in actul normativ a obligativitatii operatorilor economici de a transmite catre autoritatile fiscale CNP-urile clientilor persoane fizice din perspectiva prevederilor si sanctiunilor prevazute de catre legislatia privind protectia datelor cu caracter personal, in legatura cu publicarea datelor personale ale cetateanului (acestea putand deveni informatii de interes public numai in masura in care afecteaza capacitatea de exercitare a unei functii publice). A se vedea in acest sens:

- prevederile art. 12 alin. (1) lit. d) si ale art. 14 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informatiile de interes public, cu modificarile si completarile ulterioare,
- Decizia nr. 615/2006 a Curtii Constitutionale in care aceasta a retinut ca in privinta anumitor categorii de cetateni si datele personale reprezinta un evident interes public, dar numai "in masura in care afecteaza capacitatea de exercitare a unei functii publice";
- prevederile art 4 alin (1) lit c) din Legea 677/2001 potrivit carora datele cu caracter personal prelucrate de catre operatori trebuie sa fie "adevate, pertinente și neexcesive prin raportare la scopul in care sunt colectate și ulterior prelucrate".

Exista numeroase cazuri, fie in comertul online, fie in comertul clasic – reincarcarea cartelelor prepay este un exemplu, in care clientul nu are obligatia de a da nici date personale nici adresa atunci cand cumpara. De exemplu, o persoana poate cumpara un produs electronic, care sa-i fie livrat la o adresa de mail, dar aceasta poate sa nu fie o adresa fizica. Atata timp cat nu exista o obligatie legala care sa-l oblige pe client sa isi dea datele personale, nu trebuie sa existe nici o obligatie a furnizorului de a le raporta, el neavand niciun mijloc de constrangere legala pe care sa o impuna clientului.

In masura in care raportarea in noul format al declaratiei 394 solicita CNP-ul persoanei fizice, semnalam faptul ca bazele de date ale operatorilor economici nu contin, in marea majoritate, datele de identificare ale clientilor persoane fizice la nivel de CNP deoarece:

- legislatia fiscala (i.e. Codul fiscal art 319 - fost 155) nu include CNP-ul persoanelor fizice ca fiind element obligatoriu al facturii,
- nu exista nici un alt act normativ care sa impuna colectarea CNP-urilor clientilor pentru livrarea de bunuri si servicii,
- colectarea CNP-ului pentru livrarile de bunuri si servicii de la clientii poate fi considerata prelucrare excesiva de catre Autoritatea Nationala de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal; mai mult, in cazul in care clientii isi exprima opozitia cu privire la prelucrarea datelor personale (ex colectarea CNP-ului), operatorii nu pot refuza livrarea bunului/prestarea serviciilor.

Solicitam eliminarea acestei obligatii pana la clarificarea aspectelor legate de prelucrarea datelor cu caracter personal si a aspectelor legate de obligatia furnizarii informatiilor privind identitatea clientilor pentru tranzactiile cu cartele de telefonie prepay (abia cand colectarea datelor clientilor va deveni obligatorie, atunci se va putea regasi pe documente financiar-contabile, din care sa fie preluate apoi in declaratia 394).

5. Termenul de raportare

Apreciem amanarea intrarii in vigoare a noului formular si faptul ca nu se mai solicita date retroactive, insa consideram ca obligatia de a retransmite datele in formatul noii declaratii 394 incepand cu luna iulie 2016 nu este corelata cu efortul imens de ajustare a sistemelor informatice ale operatorilor economici necesare recodificarii tranzactiilor pentru a putea fi retransmise in noul format. Setarea sistemelor informatice ale operatorilor economici este un proces laborios care implica enuntarea cerintelor de modificare, realizarea modificarilor din punct de vedere informatic, testarea noilor solutii informatice si implementarea acestora in productie/operare.

In situatia operatorilor economici mari, de exemplu, se folosesc multiple sisteme informatice financiar contabile, integrate (ERP-uri), sunt gestionate fluxuri de tranzactii care traverseaza mai multe sisteme informatice sau module, iar setarea acestora este unor proces de durata care nu se refera doar la setarea unui sistem ci a mai multora, la interactiunea acestora prin interfete, care trebuie coordonate pentru a permite codificarea corecta a tranzactiilor prin mai multe sisteme informatice in scopul unei raportari corecte si complete.

Astfel de noi obligatii de raportare aduc costuri majore la nivelul companiilor, atat cu privire la actualizarea sistemelor informatice, cat si asupra resurselor umane alocate acestor sarcini. Asadar, consideram ca situatia exceptionala a Romaniei de a se afla pe ultimul loc din UE in ceea ce priveste

colectarea TVA, nu justifica excesivitatea actualei poveri administrative asupra contribuabililor onesti. Atât experienta Romaniei (a se vedea OPANAF 2101/ 2010 privind registrul operatorilor intracomunitari), cât și a altor state membre, a aratat ca majorarea nejustificata a obligatiilor declarative a impactat negativ, in primul rand, societatile corecte, platitoare de impozite și taxe, in timp ce acele companii evazioniste identifica noi și noi metode de a evita plata darilor la buget.

In acest context, amintim faptul ca CDR a propus ANAF, in repetate randuri, alte masuri de combatere a evaziunii fiscale, masuri ce si-au demonstrat eficienta in alte state membre și pe care le consideram prioritare in locul maririi poverii administrative impuse contribuabililor onesti.

Propunere de solutie alternativa

Reiteram faptul ca CDR intelege necesitatea ANAF de a colecta și procesa date relevante in vederea diminuarii evaziunii fiscale. De asemenea, CDR cunoaste faptul ca la nivelul catorva state est europene (Cehia, Ungaria) s-au implementat variante detaliate de declaratii asupra tranzactiilor domestice, cuprinzand o serie mult mai larga de informatii cu privire la aceste tranzactii.

Cu toate acestea, experienta altor state membre in ceea ce priveste diminuarea decalajului in colectarea TVA arata ca acestea, in vederea cresterii gradului de colectare, si-au imbunatatit modalitatile de inspectie fiscala bazata in primul rand pe control electronic, au stimulat sau au impus completarea si/ sau depunerea unor informatii fiscale, sub forma unor fisiere standard (i.e. Standard Audit File for Tax - SAF-T1). SAF-T este un standard international pentru schimbul electronic de date contabile și fiscale. Un standard initial a fost definit de catre OCDE. Formatul fisierului este bazat pe formatul XML. Astfel, autoritatile fiscale solicita contribuabilului prezentarea datelor fiscale intr-un format electronic predefinit (fisier XML).

SAF-T a fost efectiv introdus cu succes in mai multe tari europene, intre care Portugalia și Luxembourg inca din ianuarie 2011. De asemenea, mai recent, și Polonia a ajuns la concluzia ca o solutie mult mai eficienta, atât din perspectiva autoritarilor fiscale, cât și din perspectiva contribuabililor, o reprezinta SAF-T. **Astfel, Polonia va introduce sistemul standard de audit incepand cu data de 1 iulie 2016.**

Precizam ca SAF-T aduce beneficii semnificative bugetelor tarilor in care a fost implementat. Intre aceste beneficii, amintim:

- Reducerea costurilor și a duratei de derulare a inspectiilor fiscale;
- Identificare „anomaliilor” cu privire la declaratiile fiscale depuse de contribuabili. Posibilitatea analizarii unei mostre de date și apoi expropolarea rezultatelor asupra unei arii extinse de informatii;
- Posibilitatea derularii inspectiei fiscale asupra mai multor taxe (e.g. impozit pe profit, TVA) in mod simultan.

¹ In Comunicarea Comisiei Europene către Parlamentul European și Consiliu – “Un plan de acțiune în vederea consolidării luptei împotriva fraudei și a evaziunii fiscale” se face referire la acest fisier standard de audit al UE pentru taxe și impozite, ca acțiune care urmează a fi întreprinsa pe termen mediu (până în 2014). Astfel, potrivit Comisiei, utilizarea unui astfel de fisier, după modelul celor care sunt deja în vigoare sau în curs de elaborare în anumite State Membre, ar facilita atât respectarea de bună voie a obligațiilor de către persoanele impozabile, cât și efectuarea controalelor fiscale.

✓ **Solicitarea CDR**

Fata de cele de mai sus, CDR solicita:

- ✓ Simplificarea formularului prin abrogarea elementelor indicate mai sus din noul format al declaratiei 394.
- ✓ Amanarea implementarii unei forme simplificate a declaratiei 394 pana la 1 ianuarie 2017, pentru a permite continuarea discutiilor cu mediul de afaceri in vederea identificarii zonelor de maxim impact si implementarea unei forme de raportare intermediara de tranzitie, actualizarea sistemelor informatice ale operatorilor economici cat si upgradarea bazelor de date ANAF pentru validarea codurilor de TVA in vederea asigurarii unui nivel rezonabil de acuratete a informatiilor.
- ✓ Alternativ, renuntarea la formularul 394 si introducerea unor masuri care si-au dovedit eficienta in alte state membre, cum ar fi SAF- T (i.e. initierea diligentei la nivelul ANAF, din perspectiva infrastructurii IT, in vederea introducerii SAF-T, spre exemplu, pe modelul adoptat in Polonia; sau amanarea implementarii formularului 394 pana la 1 ianuarie 2017, pentru a permite continuarea discutiilor cu mediul de afaceri in vederea identificarii zonelor de maxim impact si implementarea unei forme de raportare intermediara de tranzitie, actualizarea sistemelor informatice ale operatorilor economici, cat si upgradarea bazelor de date ANAF pentru validarea codurilor de TVA in vederea asigurarii unui nivel rezonabil de acuratete a informatiilor.

In plus, in completarea celor de mai sus, amintim din nou faptul ca CDR a propus Ministerului Finantelor si ANAF, in repetate randuri, alte masuri de combatere a evaziunii fiscale, masuri ce si-au demonstrat eficienta in alte state membre UE. Mai exact, CDR a trimis in atentia MFP si ANAF in data de 30 Septembrie 2014 o lista cu cele mai bune practici atat din punct de vedere administrativ, cat si legislativ care sunt aplicate de alte state membre cu rezultate notabile in ceea ce priveste reducerea evaziunii fiscale in domeniul TVA.

Va stam la dispozitie pentru a detalia aceste aspecte.

Va multumim pentru analiza propunerilor redate mai sus și ne exprimam disponibilitatea pentru stabilirea unei intalniri cu dumneavoastra, in vederea detaliarii celor de mai sus.

Cu deosebita considerație,

Angela Rosca

Coordonatorul grupului de lucru pentru fiscalitate